

Είμαι η Ειρήνη...

Είμαι η Ειρήνη και έχω μεγαλώσει σε ένα χωριό της ορεινής Αρκαδίας. Το αγαπώ πολύ το χωριό μου, αλλά έχω αποφασίσει να φύγω για την Αθήνα. Θέλω να σπουδάσω Θέατρο, και μόνο η Αθήνα προσφέρει τις αντίστοιχες σχολές θεάτρου. Εδώ το χωριό μου δεν έχει σχολείο – αναγκαζόμουν να πηγαίνω σχολείο στο διπλανό χωριό – θεατρική σχολή θα έχει; Επιπλέον, οι επιλογές διασκέδασης στην Αθήνα είναι κυριολεκτικά αναρίθμητες. Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις και ειδικά οι θεατρικές παραστάσεις που με ενδιαφέρουν είναι αμέτρητες. Εδώ μόνο τα καλοκαίρια έχουμε τη δυνατότητα να παρακολουθήσουμε καμία παράσταση με τις περιοδείες των θιάσων.

Είμαι

η Ανδή...

Τον προηγούμενο μήνα επισκέφθηκα τον ξάδερφό μου που ζει στη Θεσσαλονίκη. Πρώτη φορά πήγα σε αυτή την πόλη ... και θα το ξανασκεφτώ αν θα ξαναπάω. Δε λέω, περάσαμε πολύ όμορφα, πήγαμε σε πολύ όμορφα μέρη, κινηματογράφους, μουσεία κ.λπ. Τι να το κάνω όμως, που σπαταλήσαμε τόσες ώρες στους δρόμους, στα λεωφορεία και την κίνηση; Πραγματικός πονοκέφαλος! Κάθε φορά που αποφασίζαμε να πάμε μια βόλτα, μού εξηγούσε το «ταξίδι» που είχαμε να κάνουμε μέχρι να φτάσουμε στον προορισμό μας. Εγώ δεν έχω συνηθίσει έτσι. Εδώ στη μικρή πόλη που ζω, τα πάντα είναι πολύ κοντά μου. Πηγαίνω όπου θέλω σε ελάχιστο χρόνο ακόμα και με τα πόδια. Ακόμα, και η σχολή μου που βρίσκεται σε μια κοντινή πόλη, είναι μόνο 20 λεπτά με το λεωφορείο. Θα ήμουν αφελής να άφηνα το χωριό μου, για να πάω στη μεγαλούπολη.